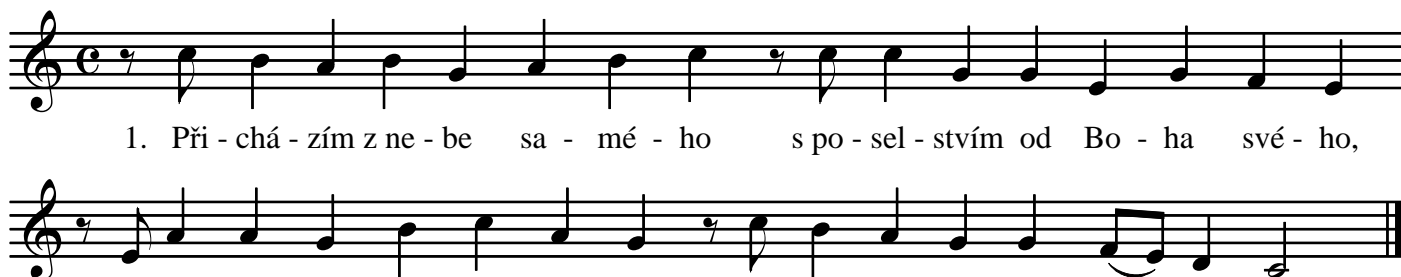

PÍSEŇ 0229

Přicházím z nebe samého

Martin Luther, Leipzig 1539

1. Při - chá - zím z ne - be sa - mé - ho s po - sel - stvím od Bo - ha své - ho,
pře-roz - koš - né mé no - vi - ny roz - ve - se - lí lid - ské sy - ny.

2. Narodil se z čisté panny Spasitel vám, Kristus zvaný, ctí a slávou v nebi, v zemi vyvýšený nade všemi.
3. Král nad králi, Pán nad pány, Bůh na věky požehnaný, přišel lid svůj vykoupiti, ztracený ráj navrátiti.
4. Radujte se, ku pomoci přichází sám Bůh váš s mocí, v své nízkosti v tomto čase lidem ve všem podobá se.
5. Za znamení jesle mějte, na děťátko tam se ptejte, které panna porodila, v chudé plenyky zabalila.
6. Pospěšte již, lidé milí, do Betléma v tuto chvíli, běžte, vítejte příšlého, Boha, Spasitele svého.
7. Nebeský náš, vítěj, hosti, v bídne naší smrtelnosti; s plesem již tě zříme v těle, svého Boha, Spasitele.
8. Ach, jediný ty můj Pane, ať se mně ta milost stane: tvým příbytkem milým býti, vždycky tebe v srdci míti.
9. I já zmocněm jsa v lásce tvé chci ze vší síly duše své vroucně tebe milovati, na věky věků zpívati:
10. Chvála Bohu na výsosti, lidem pokoj z té milosti; tak nám začali andělé slavit nový rok vesele.

M. Luther, J. A. Komenský / 1979